

ville tilskudet^a fra den fælleskommunale udligningsfond herefter udgøre 48,6 mill. kr. eller knap 35 pct. af de tilskudsberettigende udgifter. Det synes derfor rimeligt, at kommunernes tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond til nedbringelse af skoleudgifterne reguleres opad under hensyn til den stedfundne udgiftsstigning, og det forslås i § 1, at dette gennemføres derved, at tilskudene fra 1. april 1954 ydes på grundlag af en udgiftsskala på 100 kr., 200 kr. og 300 kr., men iøvrigt efter de hidtidige satser, hvorefter det maksimale tilskud pr. undervisningspligtigt barn vil udgøre 120 kr. Den heraf følgende merudgift for fonden kan for regnskabsåret 1954—55 anslås til godt 5 mill. kr., og kommunerne vil herefter få dækning for ca. 39 pct. af de tilskudsberettigende skoleudgifter.

Den foreslåede skala skal ifølge forslaget § 3 alene finde anvendelse ved tilskudsberegningen for regnskabsårene 1954/55—1956/57.

Til § 2.

Efter at statens seruminstitut i efteråret 1937 havde påbegyndt fremstilling af serum mod lungebetændelse, gennemførtes med henblik på en billigørelse af serumbehandling af denne sygdom ved lov nr. 374 af 21. december 1938 en bestemmelse om, at den fælleskommunale udligningsfond fra 1. december 1938 at regne efter indenrigsministerens nærmere bestemmelse udreder indtil $\frac{5}{6}$ af prisen for det fra seruminstitutet til behandling af patienter udleverede serum mod lungebetændelse. Fonden skulle endvidere udrede udgifterne til de typebestemmelser af pneumokokker, som foretages på statens seruminstitut og på de sygehuse, som udpeges dertil af indenrigsministeren. Endelig indeholdt loven en bemyndigelse for ministeren til efter indstilling fra sundhedsstyrelsen at bestemme, at fonden til nedbringelse af prisen på andre af statens seruminstitut til behandling eller forebyggelse af

sygdomme hos mennesker udleverede sera og vacciner skal udrede indtil halvdelen af prisen for præparaterne, når deres anvendelse har været eller skønnes at ville blive påkrævet for at undgå epidemisk optræden af vedkommende sygdom, og det skønnes, at omkostningerne herved vil falde som en særlig byrde de steder, hvor sygdommen har haft udbredelse.

Efter lovens gennemførelse oprettedes 15 steder i landet depoter af serum mod lungebetændelse, ligesom der på 9 forskellige sygehuse etableredes diagnosestationer for typebestemmelse af pneumokokker.

Antallet af depoter og diagnosestationer er i den forløbne tid blevet begrænset, og siden 31. marts 1946 har kun depotet og diagnosestationen i Århus været opretholdt, idet fremkomsten af virksomme antibiotica har medført, at terapeutisk serum kun anvendes i sjældne, enkeltstående tilfælde.

Sundhedsstyrelsen har med tilslutning fra statens seruminstitut og Århus kommune indstillet, at den nuværende ordning vedrørende tilskud fra udligningsfonden til nedsættelse af prisen på pneumokokserum og refusion af udgifterne ved typebestemmelse af pneumokokker ophæves under hensyn til, at grundlaget for denne ordning stort set er bortfaldet. Det bemærkes herved, at fondens udgifter ved denne tilskuds- og refusionsordning, som i finansåret 1940—41 udgjorde 255 875 kr., gradvis er reduceret og i finansåret 1952—53 kun beløb sig til 28 956 kr.

Den i loven indeholdte bemyndigelse for indenrigsministeren til at bestemme, at udligningsfonden skal udrede tilskud til nedsættelse af prisen for andre af statens seruminstitut udleverede sera og vacciner til imødegåelse af en epidemisk optræden af bestemte sygdomme, foreslås ligeledes ophævet, hvorved bemærkes, at bestemmelsen aldrig har været bragt i anvendelse.